

Geboren te Oudenbosch 21 April 1877, ingetreden in de Sociëteit van Jesus 26 September 1895, Priester gewijd 28 Augustus 1910. Gesterkt door de Genademiddelen der H. Kerk, overleed hij te Nijmegen 20 Oct. 1945 en werd 24 Oct. d.a.v. begraven op het Kerkhof van Huize „Mariëndaal” bij Grave.

„O Welbemind Woord van God, leer mij edelmoedig zijn en U zóó dienen, als Gij dat waardig zijt. Leer mij geven zonder te tellen, strijden zonder mij om wonden te bekreunen, arbeiden zonder rust te zoeken, mij geheel wegschenken zonder ander loon te verwachten dan het bewust zijn, dat ik Uw H. Wil volbreng.” (H. Ignatius v. Loyola)

Deze woorden van den Stichter der Jesuitenorde, teekenen het levensprogram van den overledene. Het „impendam et superimpendar” van St. Paulus - „ik zal me gaarne offers getroosten, me zelfs uitputten” - als antwoord neergelegd na den oproep van Christus Koning in de geestelijke oefeningen van St. Ignatius „zijn geheelen persoon aanbieden tot den arbeid” beleefde hij volkomen.

Hij gaf zonder te tellen zijn rijken geest aan de verheerlijking van God en de Kerk, innig overtuigd, dat bij altijd „dieper graven” hij „steeds zou stooten op katholieken bodem”. Als pionier van Christus Koning trok hij voorop over breed terrein van wetenschap en apostolaat „zonder zich om wonden te bekreunen”, die hij opliep in den strijd der geesten en de wrijving der temperamenten, gedragen door een blijde kruisliefde, zich dekkend met de wapenrusting Gods en den helm des heils.

Hij was reus en kind, strijder en lijder, „leeuw en lam”. Hij arbeidde zonder rust te zoeken tot het laatste toe. Zijn ontspanning was zijn apostolaat, vorm geworden in verscheiden stichtingen, die Christus willen terugbrengen onder het heidendom der moderne maatschappij. Zijn vroomheid was voorbeeldig, vechtsoldaat en bidmonnik tegelijk. En als zijn plannen niet overeenkwamen met de leiding, waaronder Gods Voorzienigheid hem had geplaatst, schonk hij zich in onderwerping geheel weg, zonder loon te verwachten dan het bewust zijn, dat hij Gods Wil volbracht.

Voor velen was hij het zout der aarde en het licht op de kandelaar.

En zij allen zullen bidden, dat de lichte besmetting der wereld, waarlangs hij met reuzen schreden heeft geloopt, spoedig zal verbleeken voor den glans van het eeuwige licht.